

„LH A PRVNÍ TATRANKA“

Předvečer druhého květnového svátku se „malá“ skupinka, jinak „velké“ nejmenované třídy GPB, rozhodla pokořit nejvyšší vrchol Moravskoslezských Beskyd a vyzkoušet si „to lezení“. LH je hora opravdu vysoká, tak jsme pro zdar naší expedice založili výškový tábor na chatě Tatrance a zde probrali strategii dalšího postupu. Po třech hodinách kvalitního spánku jsme vyrazili dirretissimou na LH. (dirretissima - přímá linie, cesta, jak napsal klasik, výstup ve směru padajících kapek) Euforie a nadšení z výstupu bylo obrovské, tak ani mlha, turilezce (turista nesměle se poohlízející po skále, lezení) od výstupu neodradila. Východ Slunce se tentokrát nekonal, ale měli jsme štěstí, že nám bylo na pár sekund dopřáno rozeznat siluety vysílače LH. Někteří se bohužel nestačili otočit, a tak se dodnes vedou v nejmenované třídě diskuse, na jaký to kopec, nás ten učitel vůbec vytáhl.

Vrchol byl pokořen v 5:36 min. místního času, při mírném vánku a teplotě $+4^{\circ}\text{C}$. Po návratu na chatu jsme chvíli v horizontální poloze přemýšleli, jak naložíme se zbytkem čtvrtku. V 8 hodin nás začínaly nesměle probouzet paprsky klubajícího se sluníčka a skály Horního Mazáku se začaly pomalu vyhřívat. Bylo rozhodnuto, půjdeme lézt. Na horách bývá krásně, akce se opět vydařila, tak ahoj někdy příště.

